

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
(Ιεροκονάχος, Καλλιπόλιτος) 18 αι.
(?)

«Οὗτος ἀρ. 83 μᾶλλον τὸν Κυριακοῦ τῆς εἰρήνης τῆς Ἁγίας Ἀννης (Χαρζ. 8. 0,24 × 0,165. φύλλ. 61. XVIII αι.) περιέχει «Τὸν ὄντων κανόνας τῆς Ἁγίας Ἀννης μετὰ τῆς παραγγίσεως καὶ τῶν οχτωντέν, ώς ἐν τῷ οὗτος ἀριθμ. 73 κατὰ διαιρέσειν Μικραγιαννανίων, ι. α., σ. 547).»

Ἐν φύλλῳ 54 φέρονται οἱ τέσσερις σύνθοι:

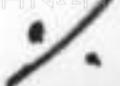
«Ἐν ᾧ εἴτε εὐχερίῳ, αὐτῷ μετὰ μῶνα φωρούαριον.

Ἐν τῇ περιωνύμῳ ἵψῃ εἰπεῖ,

τὴν διαπεριηγόρος Ἁγίας Ἀννης,

εννοιεῖσθεντας καὶ γράφησαν οὖτοι

παρὰ μελανέργορος ἀνδρὸς ἀγύργου» [= Διονυσίου ιεροκονάχου τοῦ Καλλιπολίτου? Τὸν ταύτην δὲωρῶ πιθανώτατον λαμβάνων οὗτος οὐδὲ οὐδὲ αρ. 73 μᾶλλον τῆς εἰρήνης εἰρήνης (τοῦ 19ου αι.), δεινος περίχει α' Οὐκέτικος κανόνας

τὸ τὸν ἄγιαν Ἀγραν ἀνεψιόντος πάτερος τοῦ β' (ἴσης τοῦ ἔχει, αὐτὸν δὲ διεπέμπει),
καὶ τὸν θεοτόκον Παναγίαν καὶ τὸν πατέρα τοῦ, τοῦ β') Κανόνα παρασημάνιον εἰς τὸν
πατέρα τοῦ πατέρος ἄγιαν Ἀγραν», φέρει ἐν τῷ τίτλῳ τὸ εἴδης ἐν τῷ αὐτῷ μήτρῳ γεγραμμένον
επιχούρημα - πινακίδα:

„Ἄγιον οὐκ οὐκόπιχος, βίβλος ὡς φίλος,
εὐτελές πᾶν, παρὰ τοῦ παναρίτου
πατέρα Διονυσίου, πατέρα Λαζαρίτου,
δασκάλην δὲ γέροντας, τοῦ Ζαννιδίου,
Ἀγιανίου παναχοῦ, ὃν τοις οὖσιν
, αγκαί, Χατζηλάδιου ε'
παδαγραφία δὲ στιχροῦ παλαιώνιου» (π. Γράμμα Μητροποννανί-
των, ι. ξ., σ. 540-541), ἐξ οὗ προώπου διεισδύει τοις οῖς ἐξ τῶν οὐκών πανόραμα (κατὰ
Γράμμα Μητροποννανίτων, σ. 541) αείσια ποίησα Διονυσίου τοῦ Καλλιαθλίτου τοῦ ἐν
τῷ αἵματι τῆς θύτης Ἀγραν πανάστατος». Κατὰ ταῦτα ὁ νῦν ἀρ. 83 πάθιτος (τοῦ
18ου αἰ.) υπέρβατος ήσαν καὶ τὸ ἀκέφον πτούχιον τοῦ γραφίου τοῦ διπλοῦ αρ. 73 πάθιτος
(τοῦ 19ου αἰ.). — Γ. Α. Παπαδημητρίου (26 Μαρτ. 1963)】

